

Poslyšte, co se mi stalo

Jiří Dědeček

1. Poslyšte, co se mi stalo, já jsem myslel, že mě šálí sluch:
malý dítě se mě ptalo, jestli je tam venku čistej vzduch,
malý dítě se mě ptalo, malý dítě se mě ptalo,
malý dítě se mě ptalo, jestli je tam venku čistej vzduch.
2. Řekl jsem si: to je mládež, kterou vychovává ulice,
harant právě spáchal krádež, teď si ze mě dělá komplice,
harant právě spáchal krádež, harant právě spáchal krádež,
harant právě spáchal krádež, teď si ze mě dělá komplice.
R: Povídám: "Hade, co je to za votázku,
paku se vodsud, já chci žít pokojně."
Jenže to dítě si nasadilo masku,
model M10, jako jsem míval na vojně, jako jsem míval na vojně.
3. Poslyšte, co se mi stalo: nadal jsem dítěti kreténů,
nestydatě se mě ptalo, kolik je tam venku röntgenů,
nestydatě se mě ptalo, nestydatě se mě ptalo,
nestydatě se mě ptalo, kolik je tam venku röntgenů.
4. To pak na mě přijdou chvíle, kdy mnou zmítá nebezpečnej sklon
vidět věci černobýle, ano, černobýle s ypsilon,
vidět věci černobýle, vidět věci černobýle,
vidět věci černobýle, ano, černobýle s ypsilon.
R: Povídám: "Hade, neagituj mi tu,
kdyby to bouchlo, tak to zaduní."
A dítě šlo, a celý v igelitu,
a já tam zůstal, blbec imunní, blbec imunní.
5. Vtom přijeli autobusem nějaký zahraniční cizinci,
šofér se mě tázal zhnusen, kudy k flekovskému hostinci,
šofér se mě tázal zhnusen, šofér se mě tázal zhnusen,
šofér se mě tázal zhnusen, kudy k flekovskému hostinci.
6. Plivnul jsem mu do zrcátka: jdi domů a to si pamatuj,
vypadá to jako skládka, ale jsou to Čechy, domov můj,
vypadá to jako skládka, vypadá to jako skládka,
vypadá to jako skládka, ale jsou to Čechy, domov můj.
7. Voda hučí v rozvalinách, až mi hrůzou v žilách stydne chlast,
sbory šumí po lučinách, ale pozor, je to moje vlast,
sbory šumí po lučinách, sbory šumí po lučinách,
sbory čumí po lučinách, ale pozor, pohov, je to moje vlast.